L'Avenç

Per molt que a vegades pensem el contrari, la història l'escrivim entre tots. Les conspiracions ordides per a desviar el rumb que dicta l'esdevenir natural de la societat humana són inútils, tots els oracles que ens adverteixen d'un ineluctable destí escrit pels déus són falsos. La història s'escriu cada dia en els carrers i les places, altra cosa és que tot sovint abdiquem d'aquest poder i el deixem en mans dels indesitjables de sempre.

Elisée Reclus, fill d'un pastor protestant, fou geògraf i anarquista, i va dir que «la història no és altra cosa que la geografia en el temps, igual que la geografia és la història en l'espai». L'altre dia, en l'acte de celebració dels quaranta anys de la revista L'Avenç, en Jordi Borja, geògraf i antic militant del PSUC, va venir a dir una cosa semblant quan assegurà que les ciències humanes només es poden explicar a través de la geografia i de la història.

Justament és això el que ha vingut fent L'Avenç en aquestes quatre dècades: la història del nostre país desgranada en 441 cops. Una aportació fonamental a la cultura i la societat de la nostra època, que en temps difícils com els actuals és encara més necessari valorar en la seva justa mesura. Enmig de l'immens desordre del present és d'agrair l'aportació crucial dels que fan història escrivint-la.

Aquesta setmana que encarem probablement la recordarem durant molt de temps, perquè votar també és escriure la història i dijous hi som tots cridats per a reblar el clau del nostre futur. Albert Camus deia que l'únic valor suprem i indestructible és la llibertat, una llibertat que jo utilitzaré per dipositar el meu modest vot en una urna, això sí, aquesta vegada amb una bufanda groga al coll i amb L'Avenç de testimoni sota el braç.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/12/16/lavenc/885310.html?utm_source=rss